உ

கடவுள்துணை.

செல்வப்பிள்ளை அகடவிகட

கலியாணச் சிந்து.

சிறுமணவூர்

முனிசாமிமுதலியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

சென்னை-இட்டா

பார்த்தசாரதி நாயுடு

அவர்களாற்றமது

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1907.

சென்னை ஆசாரப்பன் தெரு நெ-84.

உ

கடவுள் துணை.

வந்தாவர போநாபோ

லோபிச்சிந்து யென்னும்

இயற்பெயருடைய

அகடவிகடகலியாணச்சிந்து.

தொப்பைவணக்கம் நேரிசை-வெண்பா.

கைகாதுந்தொங்கியெலாங் காணப்பமாய்வீங்கி
மெய்தூக்கமாட்டாத மேதகனே-பொய்யேன்காண்
செல்வமகனார்க்கு செய்யும்விவாகத்திலுனை
சொல்லாதிருப்பேன் துணை

குரவன்துதி புராணவிருத்தம்.

மலரெரிந்தவனைக்காய்ந்த மடையனார்மகனேநல்ல
குலமதைகண்ணிற்கொள்ளாக் குருடனேகூறக்கேளாய்
தலமதில்விகடஞானந் தனையர்னாமனதின்போறு
சிலைசுமக்குரவாவுந்தன் சேவடியெனக்குப்போற்றி.

தகப்பனாராகிய லோபிசொல் தெம்மாங்கு

யென்மகனே கண்மணியே கொஞ்சம் ஈஸ்பீஸ்கற்றவனே
கலியாணமென்றுசொல்லும் ஒருகட்னிருக்குதெங்களுக்கு

சிந்து.

பெண்ணும்படிந்தாச்சு பணமுந்துலையாச்சு
யிடமுங்குதுர்ந்தாச்சு யெல்லாம்முடிந்தாச்சு
முன்னேபெரியவர்கள் முழுதும்பிழைத்திருந்த
நாட்டுப்புரம்போய்வருவோம் நட்டாமகனேயப்பா

இதுவும்லோபிசொல் தெம்மாங்கு

பட்டணத்தில்செய்யவென்றாலப்பா பகல்வேஷம்போடவேணும்
நட்டுமுட்டுஆட்டமொடுகொஞ்சம் தலையொடிநிற்கவேணும்

சிந்து.

பத்தில்விழுந்ததொரு பாம்புமடியாதென்று
மெத்தப்பெரியவர்கள் யிட்டப்பழமொழிபோல்

ஆயிரங்காலப்பயிர் ஆனையின்றேலமகனே
உரயில்கலந்துகொண்டால் ஒருபோதுங்குற்றமில்லை ௭

செல்வப்பிள்ளைசொல்-தெம்மாங்கு

உறவும்வாகாச்சி அந்தணர்முஞ் சங்காரஞ்சிப்போச்சி
ஐயோயெனக்கு அந்த ஆசறவுந்தேவையில்லை

சிந்து

டோண்டுநோபாதாந்த தொல்லையெனக்குவேண்டாம்
நாட்டுப்புறங்களெல்லாம் நான்ஸன்ஸ்வுதவாது
பைகாட்டிப்ராதாக்ஷளோடு பட்டணந்தன்னிலே
பக்குவமாய்ச்செய்யவெகு மிக்கவுரவிருக்குது ௮

ளொரிசொல் தெம்மாங்கு

அடவுன்படிப்பில்பிடிபிடிக்க அந்தபாஷையொன்றுந்தெரியலியே
நம்மகுடிவழக்கில்லாத கோணலெல்லாங்காட்டுறாய்

சிந்து.

வரியேயோகநிலோகம் வத்தமேகைலாசம்
கழனியேபஞ்சாங்கம் கலப்பையேவேதாந்தம்
மண்ணேபிரதானம் மண்வெட்டியேசாஸ்திரம்
யிப்படியிழைத்துவிட்டோம் உன்னிழவுக்கென்றுசெய்வோம்

செல்வப்பிள்ளைசொல் தெம்மாங்கு

மாட்டைக்குத்திமண்கிளரி இத்தமானமதைபார்க்கழுதும்
டுபினிகட்பின்றிபூல்ரீதொணதொணன்றுபேசாதே

சிந்து.

ஸ்டார்ட்முழுதும்பக்கல்வேணும் சிங்காரக்கோட்டாய்வேணும்
வால்செட்டுளோப்புலஸ்தர் வரிசையாய்மாட்டவேணும்
பிரண்டுகள்ஷேகண்கொடுத்து பலையாயுலாத்தவேணும்
ஷ்டவுடபிஸில்ஸ்லேடிகளால் சதுர்கள்நடத்தவேணும்
சச்சேரிகாலட்சேபம் காலைமாலைபாடவேணும்
பிராஞ்சுபுலாகிச்சடிகள் பிச்சைக்கொடுக்கவேணும்
அதிற்வெட்டுமேனாவகை அண்டங்கிழியவேணும்
இப்படிநடத்திடாமல் தப்புக்காறும்பினத்துகிறாய்

லேவிசொல் தெம்மாங்கு

பட்டணத்தில்முட்டைவிக்கு அப்பாவுன்னை படிப்படியாய் நான்வளர்த்தேன், கண்டுக்கிடம் விட்டதுபோல் யென்பணத்தை நாலுவழியாக்கவந்தாய்

செல்லப்பிள்ளைசொல் சிந்து.

நாலுவழிமூனுவழி நாலுமூனும்பெருவழி
ரெண்டுவழி போனதென்ன வந்தவழி போரு
காசும்அரைமூக்குத்திநகை விருந்தாத்து தீர்ந்தே
போடாபுள்ளெட்டிசவர் பணப்போனதும்போச்சி

செல்லப்பிள்ளைசொல்விருத்தம்.

அல்லேலேயென்பேரனான பிரசங்கனை நீதாயுமவேர
சொல்லாதகிழவன்பேச்சு கேட்டு வாதம்பேசி நின்றான்
கல்லுடன்பார்த்திதனைசற்று நமக்குநீருதவிசெய்தால்
யெல்லாருஞ்சேர்ந்துயின்றே யெமபுறங்காட்டலாமே

தரு.

யெட்டியுதையுமொர் தன்மிண்டரே ஒரே
தட்டாய்தட்டிப்போடும் யிஷ்டரே

மட்டிக்கிழவன்சும்மா மனமுப்பொருக்கமாட்டான்
மயிலைப்போன் றிவளை மார்க்குங்கொடுக்கமாட்டான் யெ

பத்தையர்சகிர்த்து பாவியறியமாட்டான்
பணத்தைப்புதைத்து பூதம்போல்காக்கிறான் யெ

அறமைமேலைக்கன்சுகம் அணுவுமறியமாட்டான்
சிறுமணலூர்தமிழ் சொல்லுஞ்சேழ்க்கமாட்டான் யெ

வம் இவ்விதமாக பிரண்டுகளோடு கூடிக்கொண்டு அரஸ்மாத்தாக அடிஇடல் வேடிக்கையுண்டுபண்ணி கிழவனுக்கு ஆனமட்டும் சரிப்படுத்தி மூலையில்தள்ளிவிட்டு சினேகிதர்களுக்கு உத்தாரப்படுத்துகிறவிதங்காண்க.

செல்லப்பிள்ளைசொல் ஆனந்தக்களிப்பு

வைசாட்சிகேட்டோரவாரும் வந்தன்
பணப்போனதும்போகட்டும் வேடிக்கைபாரும் வை

பெற்றோர்பணம்கொத்துவெட்டும் கம்ம
பேர்மாத்திரம்சோட்டை கொடிபோல்பாக்கட்டும்

உற்றாரெல்லாம் சாகட்டும்சரியாய்
ஒவ்வொருஆயிரம் ஈசிபோல்பறக்கட்டும் ஜை

வேசியெல்லாம்நம்மை நினைக்கட்டும் தினம்
வீண்தர்மம்செய்வோர்கள் ஆந்தைபோல்முழிக்கட்டும்
ராஜனென்றேநம்மை மதிக்கட்டும்நல்ல
ரயிட்டானடப்பளார்க்க பிட்டிங்கள்பறக்கட்டும் ஜை

சென்னையிலேபுகழ் விளங்கட்டுமிந்த
மன்னூர்முனிசாமிதம்பூராகச்சொல்லட்டும்
பன்னாயுலகெங்கும் படிக்கட்டுமிதை
படிவிற்போர்களும் சிலதுகாசுபிழைக்கட்டும் ஜை

செல்வப்பிள்ளை சிநேகருக்குச்சொல்விருத்தம்.

திக்கெங்கும்புகழ்படைத்தோ னனைத்திசைந்த
செல்வர்களேயிக்காரத் தோழரே
மற்கட்டுந்தீரர்களே பணந்தனைக்க
மந்திரிபோல்தந்திரங்கள் செய்யும்பேரே
டிக்கட்டும்போட்டுமென்றன் கலியாணத்தை
திரைகடல்சேருலகமெல்லாந் தெரிவிக்க
சொற்கட்டுவர்த்தனங்கள் முகூர்த்தநாளும்
சுருக்காகவெழுதிவிரை வேற்றுவீரே

ஆஹா எனது அரியவரிய பெரியபெரியமுள்ள செல்வப்பிள்ளையே சேனும் நம்மடிக்கட்டைப் பார்த்தாலோ இந்திரன் அனுப்பிய திருமுகம்போலிருக்கவேணும் அதிலுள்ள சங்கதிகளோ திருமூர்த்திகளும் அறியக்கூடாதது ஏனென்றால் தாய்வாரென்றும் தந்தையாரென்றும் பந்தமந்தயாவந்து சோத்தை வசித்து பார்த்தவிடமெங்கும் பதுங்குவார்கள் ஆகையால் அந்தப்பணத்தையெல்லாம் சங்கீதநாயித்தியபாதநாட்டிய சுகபோகத்திற்சிறந்தமது அருமைகண்மணிகளாகிய வேடிகளுக்கு முத்தாரங்கள் தோடாக்கள் கண்டாமணிகள் கவேலர்கங்களால் அமைத்தசேலைமுதலிய ஆடையாபரணங்களை பரிசுக்கொடுப்போமானால் நம்பெயர் யென்றைக்கும் அழியாதிருக்கும் ஆகையால் டிக்கட்டுமாத்திரம் இக்கட்டாகவே இருக்கவேணுமென்றே.

செல்வப்பிள்ளை கலியாண டிக்கட்டின் விபரம்.

திசைபுகழ்புகழ்படைத்த சென்னைவளர்
செல்வர்களேயபாம சொல்லுவதேன்

இங்கிலீஷ்வருஷம் ஆயிரத்தி
யெண்ணூற்றிதொண்ணூற்று யெண்ணில்புகுந்து
சுழுவியதமிழாண்டு மகாஜிதது
வருஷக்கூத்தாடிமாதம் நாற்பதாந்தேதி
உக்கிரவாரம்சிங்கமுகத்தில் இருவருக்கும்
ஒருமித்தசுபதினம் மரணயோகத்தில்
காலையில்ஒருமணிக்கி வாய்திறந்து
கண்டமீனதுண்டுபூனை லக்கினத்தில்
என்னிடதெஸ்ட்டைபுத்திரன் சிரஞ்சீவி
யேணியேபோலேபல்நீண்ட ஆசாமிக்கும்
தானழியாதவூர்க்கு மணியம்
தாசில்முனிஷீபுமகள் யேகபுத்திரி
பஜாரிவேங்கையம்மாள் இருவருக்கும்
பத்திரிகைசொன்னபடி சுபதினத்தில்
வெள்ளைபட்டணம் நடுவில் ஐயா
சொள்ளையடித்தான்மூலை பள்ளத்தெருவில்
அப்படி இப்படியுந்தள்ளி டோர்நெம்பர்
ஆனமட்டும்பென்வீடு செங்கல்கிரகத்தில்
நடக்கும்முகூர்த்தத்திற்கும் மருநாள்
நாலுபேர்க்குமுன்கொளுத்தும் அக்கினிபேட்டிக்கும்
இடையுபவாசத்திற்கும் தங்கள்
பிஷ்டருக்குஇஷ்டரொடு கஷ்டமாய்வந்து
மேல்படிசுபகிரிகை அர்த்தத்தை
மெள்ளமெள்ளகெட்டியே நடத்துவிரென்று
மண்டிபோட்டு விண்ணப்பஞ்செய்து தங்கள்
கிழானகனத்தைகொஞ்சம் பிரார்த்திக்கின்றேன் தர்த்தின

செல்வப்பிள்ளை சொல் லாவணி

வல்லமையிருந்த செல்வரேயுமது
கல்விகள்சேர ஐயா
வளமாய்கே டச பலமாயெழுந்தீர்
வாருவார் வெகுபேரே
வாரமும்போகமும் இப்படியமைந்திட
வருந்தீர்பஞ்சாங்கம் ஐயா
வையகத்திலுமக்குதான் நம்மாறுதெசதிட
வழியேன் மெருகுலவம்

செல்வத்தில்இருந்த சீமானென்றெனக்கு
செய்தீர் வுபகாரம்
திருமணவூர்முனிசாமிசொல் தமிழுக்கு
செய்வேனே நமஸ்காரம்

இகேகிதர்சொல் தெம்மாங்கு.

டிக்கட்டுமாத்திரமே தீர்ந்ததென்று யெங்கள்பேரில்
பிக்கட்டுநினைக்கவேண்டாம் யெல்லாவேலையுந்தீர்ந்ததையா ந

ஐயா, பந்தல்முழுதும்	தீர்ந்துபோச்சு
பாவைநடனம்	கொட்டாயாச்சு
அந்தமான	லயிட் இனுசு
ஆயிரப்வரிசை	மாட்டியாச்சு
ஐயா, வாழைமாமுது	தெங்குலைகள்
வர்ணக்கூந்தல்	பிச்சங்குலைகள்
தாழையருகு	குருவேர்தவனம்
தனித்தனிரஞ்சிதம்	மதனபாணம்
ஐயா, சகலவேலையும்	முடிந்துபோச்சி
சரியாய்முகூர்த்தம்	நெரிங்கிபோச்சி நன்

தெ அமாவாசைருவுகாலம் ஆநபிர்க்குமாணயோகம்
வேளைதப்பிபோகுமுன்னே வலித்துகழுத்தில்யிழுத்துகட்டுவீர்

ஐயா, பொழுதுவிடிந்தால்	கூட்டஞ்சேரும்
பிண்டாசோத்துக்	கிழவுகொடுக்கும்
விடியயிரண்டு	ஜாமமிருக்கும்
வேலையிப்பவே	நடத்திப்போடும்
ஐயா, வந்தபேர்கள்	வழியைபார்க்கட்டும்
வாத்தியக்காரர்கள்	குந்தியழுட்டும்
சார்ஜிகேட்டால்	இழுத்துஉதைப்போம்
சம்மன்கொணர்ந்தால்	கவிழ்ந்துபடுப்போம்
ஐயா, இந்தபுத்தியும்	சொல்லவேணுமோ
வனேயிப்படி	முழிக்கலாகுமோ நன்

தெ பஞ்சாங்கம்தப்பாமல் பலஜெனமும்சோராமலே
அஞ்சாதுபெருபக்த ருத்திரியில்நடத்திபோட்டார் நன்

ஐயா, பொழுதுவிடிந்து	பூனைதூங்குது
போனஜனங்கள்	வழியைப்பார்க்குது
பொவுசுகெட்டோம்	ஓடிவந்ததில்
பொழைக்கும்பொழுப்பும்	போச்சேயென்குது

ஐயா, ஜெனங்கள் இப்படி கலையும்போது
செல்வப்பிள்ளையும் முடிக்கியெழுந்து
டர்ட்டபவர் பாப்பான்காணம்
சவலப்பிச்சி வேலனுங்காணம்
ஐயா, போலீஸ்சார்ஜி பண்ணிப்போடுவேன்
பிடித்துஜெயிலுக் கனுப்பிவிடுவேன் நன்

தெ காசில்லாகலியாணம் கண்குளிரவேசட்டத்தி
யீசனருளால்வருஷம் ரெண்டிரண்டுபிள்ளை பெருவார் நன்

ஐயா, தவழும்பிள்ளைகள் காலையிழுக்க
தாண்டும்பிள்ளைகள் கையைபிடிக்க
உயர்ந்தபிள்ளைகள் வேட்டியிழுக்க
வீடுமுழுதும் இறைச்சலெடுக்க
ஐயா, வீடுநிறைந்த பிள்ளைகளோடு
வயறுநிறைந்த குழந்தையோடு
கைகள்நிறைய செல்வரோடு
கடவுளருளால் ஆயிசோடு
ஐயா, செழித்துவாழ்ந்தார் சுகமாயிருந்தார்
பழுத்தகிழமாய் படுத்துயிருந்தார் நன்

தெ புலவரடிமாவாப் பிள்ளைமுனிசாமிதமிழ்
உலகறிய அச்சிலிட்ட உத்தமரைக்கேள்மனமே நன்

கடல்நிறைந்த வுலகுக்குள்ளே
கன்யாகுமரி வளவுக்குள்ளே
ஊருக்கெல்லாம் அன்னையென்று
வூராக்குஞ்சென்னை நகருக்குள்ளே
அடியே-ஆனைகவுனி பாளயம்நெடுகே
ஆதியப்பன் வீதிவந்தே
தேனார்மதவன் கடையைவிற்றே
செழித்துவாழும் நல்லமனதே
அடியே-காந்தரிஷியின் கோத்திரமாம்
அண்ணேபெயரும் ஆறுமுகமாம் நன்

அகடவிகட கலியாணச் சிந்து-முற்றிற்று